

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1961 Nr. 149

A. TITEL

*Internationaal Opiumverdrag, met Ondertekeningsprotocol;
's-Gravenhage, 23 januari 1912*

B. TEKST

De tekst van Verdrag en Ondertekeningsprotocol is bij Koninklijk besluit van 10 juni 1920 bekendgemaakt in *Stb.* 290.

Het Verdrag is op 23 januari 1912 voor de volgende Staten ondertekend:

China
Duitsland
Frankrijk¹⁾ ²⁾ ³⁾
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland ¹⁾⁴⁾⁵⁾⁶⁾
Italië
Japan
Nederland ⁷⁾
Perzië ¹⁾
Portugal
Rusland
Siam¹⁾
de Verenigde Staten van Amerika ⁸⁾.

Het Verdrag is vervolgens in overeenstemming met artikel 22, lid 3, voor de volgende Staten ondertekend:

Costa Rica	25 april 1912
Mexico	15 mei 1912
Guatemala	17 juni 1912
België ¹⁾	18 juni 1912
Luxemburg	18 juni 1912
Panama	19 juni 1912
Ecuador	2 juli 1912
Honduras	5 juli 1912
El Salvador	30 juli 1912

Haïti.....	21 augustus 1912
Venezuela.....	10 september 1912
Brazilië	16 oktober 1912
Argentinië	17 oktober 1912
Spanie.....	23 oktober 1912
de Dominicaanse Republiek	12 november 1912
Paraguav	14 december 1912
Denemarken ¹⁾	17 december 1912
Columbia ¹⁾	15 januari 1913
Cuba.....	8 mei 1913
Bolivia.....	4 juni 1913
Chili	2 juli 1913
Nicaragua	18 juli 1913
Perú.....	24 juli 1913
Zweden ¹⁾	27 augustus 1913
Noorwegen	2 september 1913
Montenegro ¹⁾	22 december 1913
Roemenië	27 december 1913
Zwitserland ¹⁾	29 december 1913
Bulgarije	2 maart 1914
Uruguay	9 maart 1914
de vrijstad Danzig.....	8 november 1921
Letland	6 februari 1922
Litauen	7 april 1922
Finland	24 april 1922
Estland	9 januari 1923
Monaco	1 mei 1923
Albanië	3 februari 1925
Turkije	15 september 1933

¹⁾ Tekst en vertaling van de bij de ondertekening gemaakte voorbehouden en gedane verklaringen is opgenomen in *Stb.* 1920, 290.

²⁾ Op 21 augustus 1924 hebben Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland het Verdrag doen ondertekenen voor het condominium der Nieuwe Hebriden.

³⁾ Vergelijk de noten 2, 3, 4, 5, 6, 13 en 14 bij rubriek F hieronder.

⁴⁾ Op grond van de bij de ondertekening gedane verklaring heeft het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland het Verdrag doen ondertekenen voor de volgende gebieden:

Broenei.....	17 december 1912
*Canada	17 december 1912
Cyprus.....	17 december 1912
de Falkland-eilanden	17 december 1912
Gambia	17 december 1912
Gibraltar	17 december 1912
de Goudkust (vergelijk noot 9 bij rubriek F hieronder).....	17 december 1912
Jamaica.....	17 december 1912
Labore	17 december 1912
Kedah	17 december 1912
Kelantan	17 december 1912

de Maleise protectoraten (vergelijk noot 7 bij rubriek F hieronder)	17 december 1912
Malta	17 december 1912
Newfoundland	17 december 1912
*Nieuw-Zeeland	17 december 1912
Niassaland	17 december 1912
Noord-Borneo	17 december 1912
Noord-Nigeria (vergelijk noot 12 bij rubriek F hieronder)	17 december 1912
Oeganda	17 december 1912
het protectoraat Oost-Afrika	17 december 1912
Perlis	17 december 1912
Serawak	17 december 1912
de Sevechellen	17 december 1912
Somaliland	17 december 1912
St Helena	17 december 1912
Trengganu	17 december 1912
Trinidad	17 december 1912
Zuid-Nigeria (vergelijk noot 12 bij rubriek F hieronder)	17 december 1912
de kolonie van de Fidii-eilanden	27 februari 1913
het protectoraat van de Gilbert- en Ellice-eilanden	22 april 1913
de kolonie Sierra Leone	22 april 1913
het protectoraat van de Salomons-eilanden	22 april 1913
*het Gemenebest Australië	25 juni 1913
de Bahama-eilanden	14 november 1913
de drie koloniën van de Bovenwindse eilanden (Grenada, St. Lucia en St. Vincent)	14 november 1913
de Benedenwindse eilanden	30 januari 1914
Brits-Guana	11 februari 1914
Brits Honduras	11 februari 1914
*de Unie van Zuid-Afrika	11 maart 1914
Basoetoland	28 maart 1914
het protectoraat Bechuanaland	28 maart 1914
Noord-Rhodesia	28 maart 1914
Swaziland	28 maart 1914
Zanzibar	28 maart 1914
Zuid-Rhodesia	28 maart 1914
de kolonie Barbados	4 april 1914
Mauritius en onderhorigheden	8 april 1914
de Bermuda-eilanden	11 juli 1914
(met Frankrijk) het condominium der Nieuwe Hebriden	21 augustus 1924
Palestina (vergelijk de in rubriek F hieronder genoemde toetreding van Israël)	21 augustus 1924
*Irak	20 oktober 1924

*) Partij bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 11 december 1946. India is eveneens partij bij genoemd Protocol.

⁵⁾ De Minister van Buitenlandse Zaken van Nederland heeft op verzoek van de Britse Legatie te 's-Gravenhage bij schrijven van 20 februari 1940 ter kennis van het Secretariaat van de Volkenbond gebracht, dat Birma, dat als deel van Brits-Indië aan het Verdrag deelnam, op 1 april 1937 van Brits-Indië werd afgescheiden en van die datum af de status van Brits overzees gebied bezit. Bijaldien dienen het Verdrag en Ondertekeningsprotocol beschouwd te worden als van toepassing te zijn op Birma als Brits overzees gebied van de datum van de afscheiding af, zulks krachtens de door de ondertekenaars voor Groot-Brittannië op het tijdstip van de ondertekening gedane verklaring.

⁶⁾ Vergelijk noot 8 bij rubriek F hieronder.

⁷⁾ Vergelijk de in rubriek F hieronder genoemde toetreding van Indonesië.

⁸⁾ Vergelijk noot 11 bij rubriek F hieronder.

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van Verdrag en Ondertekeningsprotocol is bij Koninklijk besluit van 10 juni 1920 bekendgemaakt in *Stb.* 290.

D. GOEDKEURING

Het enig artikel van de Wet van 20 juni 1914 (*Stb.* 257) luidt als volgt: „Het nevens deze wet in afdruk gevoegde, den 23sten Januari 1912 te 's-Gravenhage tusschen *Nederland* en andere Staten gesloten Opiumverdrag wordt goedgekeurd.”.

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken J. LOUDON, de Minister van Koloniën TH. B. PLEYTE, de Minister van Binnenlandse Zaken CORT v. d. LINDEN, de Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel TREUB en de Minister van Financiën BERTLING. Zie ook Bijl. *Hand.* St.-Gen. 1913/14, nr. 296.

E. BEKRACHTIGING

In overeenstemming met artikel 23, lid 3, van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van bekrachtiging bij de Nederlandse Regering nedergelegd:

*Denemarken (wat betreft Denemarken, IJsland en de Deense Antillen)	10 juli 1913
*Siam	10 juli 1913
Guatemala	27 augustus 1913
*Honduras	29 augustus 1913
Venezuela	28 oktober 1913
Portugal	15 december
*de Verenigde Staten van Amerika ¹⁾	15 december 1913
*China	9 februari 1914
*Zweden	17 april 1914
*België	16 juni 1914
*Italië	28 juni 1914
*het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland ²⁾	15 juli 1914
*het Koninkrijk der Nederlanden ³⁾	28 juli 1914
*Nicaragua	10 november
*Noorwegen	12 november
*Brazilië	23 december
*Ecuador	25 februari 1915
Uruguay	3 april 1916
*Spanie	25 januari 1919
*Bolivia ⁴⁾	10 januari 1920
*Duitsland ⁴⁾	10 januari 1920
*Frankrijk ⁴⁾ ⁵⁾	10 januari 1920

*Japan ⁴⁾	10 januari 1920
Perú ⁴⁾	10 januari 1920
Cuba ⁴⁾	8 maart 1920
*Haïti ⁴⁾	30 juni 1920
Bulgarije ⁴⁾	9 augustus 1920
*Roemenië ⁴⁾	14 september 1920
*Panama ⁴⁾	25 november 1920
de vrijstad Danzig.....	18 april 1922
*Finland.....	16 mei 1922
*Luxemburg.....	21 augustus 1922
El Salvador.....	19 september 1922
*Chili.....	16 januari 1923
Eetland.....	20 april 1923
*de Dominicaanse Republiek.....	7 juni 1923
Ietland.....	25 maart 1924
*Columbia.....	26 juni 1924
Costa Rica.....	1 augustus 1924
*Zwitserland ⁶⁾	15 januari 1925
*Albanië.....	3 februari 1925
*Monaco.....	20 februari 1925
*Mexico.....	2 april 1925
Turkië.....	15 september 1933
Paraguay.....	17 maart 1943
*Argentinië.....	23 april 1946

*) Partij bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 11 december 1946. IJsland is bij genoemd Protocol niet partij, Liechtenstein wel.

¹⁾ Vergelijk noot 11 bij rubriek F hieronder.

²⁾ Vergelijk de in rubriek F hieronder genoemde toetreding van Israël en de noten 7, 8, 9 en 12 bij die rubriek.

³⁾ Vergelijk de in rubriek F hieronder genoemde toetreding van Indonesië.

⁴⁾ De bekrachtiging geschiedde in overeenstemming met artikel 295 van het op 28 juni 1919 te Versailles gesloten en op 10 januari 1920 in werking getreden Vredesverdrag met Duitsland (tekst in *De Martens, Nouveau Recueil général de Traités*, derde serie, deel XI, blz. 323 e.v.) of in overeenstemming met een gelijk-luidend artikel in een ander vredesverdrag.

Artikel 295 van het Vredesverdrag met Duitsland luidt als volgt:

„Celles des Hautes Parties Contractantes qui n'auraient pas encore signé ou qui, après avoir signé, n'auraient pas encore ratifié la Convention sur l'Opium, signée à La Haye le 23 janvier 1912, sont d'accord pour mettre cette convention en vigueur, et, à cette fin, pour édicter la législation nécessaire aussitôt qu'il sera possible et, au plus tard, dans les douze mois qui suivront la mise en vigueur du présent Traité.

Les Hautes Parties Contractantes conviennent, en outre, pour celles d'entre elles qui n'ont pas encore ratifié ladite Convention, que la ratification du présent Traité équivaudra, à tous égards, à cette ratification et à la signature du Protocole spécial ouvert à La Haye conformément aux résolutions de la troisième Conférence sur l'opium, tenue en 1914 pour la mise en vigueur de ladite Convention.

Le Gouvernement de la République française communiquera au Gouvernement des Pays-Bas une copie certifiée conforme du procès-verbal de dépôt des ratifications du présent Traité et invitera le Gouvernement des Pays-Bas à accepter et recevoir ce document comme dépôt des ratifications de la Convention du 23 janvier 1912 et comme signature du Protocole additionnel de 1914.”.

Eenzelfde bepaling is vervat in artikel 247 van het op 10 september 1919 te Saint-Germain-en-Laye gesloten en op 16 juli 1920 in werking getreden Vredesverdrag met Oostenrijk (tekst in *De Martens*, derde serie, deel XI, blz. 691 e.v.), artikel 174 van het op 27 november 1919 te Neuilly-sur-Seine gesloten en op 9 augustus 1920 in werking getreden Vredesverdrag met Bulgarije (tekst in *De Martens*, derde serie, deel XII, blz. 323 e.v.), artikel 230 van het op 4 juni 1920 te Trianon gesloten en op 26 juli 1921 in werking getreden Vredesverdrag met Hongarije (tekst in *De Martens*, derde serie, deel XII, blz. 423 e.v.) en artikel 280 van het op 10 augustus 1920 te Sèvres gesloten Vredesverdrag met Turkije (tekst in *De Martens*, derde serie, deel XII, blz. 664 e.v.).

In de plaats van laatstgenoemd Vredesverdrag, dat nimmer door Turkije is bekrachtigd, is gekomen het op 24 juli 1923 te Lausanne gesloten en op 6 augustus 1924 in werking getreden Vredesverdrag met Turkije (tekst in *De Martens*, derde serie, deel XXVIII, blz. 11 e.v.).

Artikel 100 van laatstgenoemd Vredesverdrag met Turkije luidt als volgt:

„La Turquie s'engage à adhérer aux Conventions ou Accords énumérés ci-après ou à les ratifier:

.....
9° Convention sur l'opium signée à La Haye le 23 janvier 1912 et Protocole additionnel de 1914.
.....

⁵⁾ Vergelijk de noten 2, 3, 4, 5, 6, 13 en 14 bij rubriek F hieronder.

⁶⁾ Op verzoek van de Zwitserse Legatie te 's-Gravenhage heeft de Minister van Buitenlandse Zaken van Nederland op 16 oktober 1936 de volgende verklaring ter kennis van het Secretariaat van de Volkenbond gebracht:

„Aux termes des arrangements intervenus en 1929 et 1935 entre le Gouvernement de la Principauté de Liechtenstein et le Gouvernement suisse en application du Traité d'union douanière conclu le 29 mars 1923 entre ces deux pays (tekst in „Recueil des Traités“ van de Volkenbond, deel XXI, blz. 232 e.v.), la législation suisse sur les stupéfiants, y compris l'ensemble des mesures prises par les autorités fédérales en exécution des différentes conventions internationales relatives aux drogues nuisibles, est applicable, pendant la durée du Traité d'union douanière, au territoire de la Principauté de la même façon qu'au territoire de la Confédération. La Principauté de Liechtenstein participe, en conséquence, pendant la durée dudit Traité, aux conventions internationales conclues ou à conclure en matière de stupéfiants sans qu'il soit nécessaire ni opportun qu'elle y adhère séparément.”

F. TOETREDING

In overeenstemming met het gestelde in deel A, onder V, van het in rubriek J hieronder genoemde Slotprotocol van 25 juni 1914 hebben de volgende Staten een akte van toetreding tot het Verdrag nedergelegd bij de Nederlandse Regering:

*Polen ¹⁾	10 januari 1920
*Tsjecho-slowakije ¹⁾	10 januari 1920
*Zuidslavië ¹⁾	10 februari 1920
*Griekenland ¹⁾	30 maart 1920
*Liberia ¹⁾	30 juni 1920
*Oostenrijk ¹⁾	16 juli 1920
*Hongarije ¹⁾	26 juli 1921
*Fovnte	5 juni 1942
Belgisch-Kongo	29 juli 1942
het mandaatgebied Ruanda-Urundi	29 juli 1942

*Saoedi-Arabië	19 februari 1943
* Afghanistan	5 mei 1944
Ethiopië	28 december 1948
Laos ²⁾	9 maart 1951
Viet Nam ³⁾	28 maart 1951
Kambodja ⁴⁾	3 oktober 1951
Israël	12 mei 1952
*Syrië ⁵⁾	20 januari 1954
* Libanon ⁶⁾	24 mei 1954
*de Federatie van Malaya ⁷⁾	31 augustus 1957
Ceylon ⁸⁾	4 december 1957
*Ghana ⁹⁾	3 april 1958
Jordanië	17 mei 1958
*Indonesië ¹⁰⁾	29 mei 1958
*de Philippijnen ¹¹⁾	30 september 1959
de Federatie van Nigeria ¹²⁾	26 juni 1961
Niger ¹³⁾	25 augustus 1961
Kameroen ¹⁴⁾	20 november 1961

*) Partij bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 11 december 1946.

¹⁾ Vergelijk noot 4 bij rubriek E hierboven.

²⁾ Op 9 maart 1951 hebben de Regeringen van Frankrijk en Laos ter kennis van de Nederlandse Regering gebracht, dat de als gevolg van de bekrachtiging door Frankrijk voor Laos voortvloeiende verplichtingen op Laos waren overgegaan. De Nederlandse Regering heeft deze kennisgevingen op 18 mei 1951 bij het Secretariaat van de Verenigde Naties doen registreren. De Regeringen van Frankrijk en Laos hadden eenzelfde kennisgeving reeds op 7 oktober 1950 rechtstreeks tot de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gericht.

³⁾ Op 28 maart 1951 hebben de Regeringen van Frankrijk en Viet Nam ter kennis van de Nederlandse Regering gebracht, dat de als gevolg van de bekrachtiging door Frankrijk voor Viet Nam voortvloeiende verplichtingen op Viet Nam waren overgegaan. De Nederlandse Regering heeft deze kennisgevingen op 18 mei 1951 bij het Secretariaat van de Verenigde Naties doen registreren. De Regeringen van Frankrijk en Viet Nam hadden eenzelfde kennisgeving reeds op 11 augustus 1950 rechtstreeks tot de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gericht.

⁴⁾ Op 17 september 1951 hebben de Regeringen van Frankrijk en Kambodja ter kennis van de Nederlandse Regering gebracht, dat de als gevolg van de bekrachtiging door Frankrijk voor Kambodja voortvloeiende verplichtingen op Kambodja waren overgegaan. De Regeringen van Frankrijk en Kambodja hebben eenzelfde kennisgeving op 3 oktober 1951 rechtstreeks tot de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gericht.

⁵⁾ Op 20 januari 1954 heeft de Regering van Syrië ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat Syrië zich gebonden acht aan de bepalingen van het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 11 december 1946.

⁶⁾ Op 24 mei 1954 heeft de Regering van Libanon ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat Libanon zich gebonden acht aan de bepalingen van het Verdrag.

⁷⁾ Op 21 augustus 1957 heeft de Regering van de Federatie van Malaya ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat zij alle rechten en verplichtingen die voor de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland voortvloeiden uit de toepasselijkheid van het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 11 december 1946 op haar gebied aanvaardt, en heeft zij bevestigd zich, te rekenen van 31 augustus 1957 af, gebonden te achten aan het Verdrag zoals gewijzigd.

⁸⁾ Op 4 december 1957 heeft de Regering van Ceylon ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat Ceylon bevestigt het Verdrag in eigen naam toe te passen.

⁹⁾ Op 3 april 1958 heeft de Regering van Ghana ter kennis van de Nederlandse Regering gebracht, dat zij alle verplichtingen en verantwoordelijkheden die voor de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland voortvloeiden uit de toepasselijkheid van het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 11 december 1946 op de Goudkust aanvaardt, en heeft zij bevestigd zich gebonden te achten aan het Verdrag zoals gewijzigd.

¹⁰⁾ Toetreding tot het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 11 december 1946.

¹¹⁾ Op 30 september 1959 heeft de Regering van de Philippijnen ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat zij zich gebonden acht aan het Verdrag, aangezien ten tijde dat de Verenigde Staten van Amerika het Verdrag in 1912 ondertekenden de Philippijnen als een van de bezittingen van de Verenigde Staten van rechtswege partij werden bij het Verdrag ingevolge de bepalingen van zijn artikel 23.

¹²⁾ Op 26 juni 1961 heeft de Regering van de Federatie van Nigeria ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat zij, overeenkomstig de op 1 oktober 1960 gesloten Overeenkomst tussen de Federatie en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland inzake de overgang van internationale rechten en verplichtingen op de Regering der Federatie, alle verplichtingen en verantwoordelijkheden die voor de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland voortvloeiden uit de toepasselijkheid van het Verdrag op de Federatie aanvaardt, en heeft zij bevestigd zich gebonden te achten aan het Verdrag.

¹³⁾ Op 25 augustus 1961 heeft de Regering van Niger ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat zij zich gebonden acht aan het Verdrag, waarvan de toepassing tot haar gebied voor het verkrijgen der onafhankelijkheid (3 augustus 1960) was uitgebreid.

¹⁴⁾ Op 20 november 1961 heeft de Regering van Kameroen ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat zij zich gebonden acht aan het Verdrag, waarvan de toepassing tot haar gebied voor het verkrijgen der onafhankelijkheid (1 januari 1960) was uitgebreid.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge het gestelde in het in rubriek J hieronder genoemde Protocol inzake de inwerkingstelling van het Internationaal Opiumverdrag op 11 februari 1915 in werking getreden voor China, *Nederland* en de Verenigde Staten van Amerika.

Voor de overige Staten voor wie het Protocol inzake de inwerkingstelling van het Internationaal Opiumverdrag is ondertekend, zijn de bepalingen van het Verdrag op de aldaar vermelde data in werking getreden.

Voor Paraguay en Argentinië zijn de bepalingen van het Verdrag op 17 maart 1943 onderscheidenlijk op 23 april 1946 in werking getreden.

Voor de in rubriek F hierboven genoemde Staten die na 26 juli 1921 tot het Verdrag zijn toegetreden, zijn de bepalingen van het Verdrag op de aldaar vermelde data in werking getreden.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft; geldt het Verdrag voor het gehele Koninkrijk.

J. GEGEVENS

Het onderhavige Verdrag is tot stand gekomen tijdens de in december 1911 en januari 1912 gehouden Eerste Haagse Opiumconferentie. Teneinde de niet ter Conferentie vertegenwoordigde Staten in de gelegenheid te stellen het Verdrag te doen ondertekenen, legt artikel 22 van het Verdrag de Nederlandse ELegering de verplichting op onmiddellijk na de ondertekening van het Verdrag voor de Staten die aan de Conferentie hebben deelgenomen, de volgende Staten uit te nodigen het Verdrag te doen ondertekenen: Argentinië, België, Bolivia, Brazilië, Bulgarije, Chili, Columbia, Costa Rica, Cuba, Denemarken, de Dominicaanse Republiek, Ecuador, El Salvador, Griekenland, Guatemala, Haïti, Honduras, Luxemburg, Mexico, Montenegro, Nicaragua, Noorwegen, Oostenrijk-Hongarije, Panama, Paraguay, Peru, Roemenië, Servië, Spanje, Turkije, Uruguay, Venezuela, Zweden en Zwitserland. Het Verdrag zou van de ondertekeningen voor deze Staten worden voorzien door middel van een Ondertekeningprotocol van Staten die niet op de Conferentie vertegenwoordigd waren. Nadat het Verdrag voor alle uitgenodigde Staten zou zijn ondertekend, zou ingevolge artikel 23 tot bekrachtiging daarvan kunnen worden overgegaan., Mocht op 31 december 1912 het Verdrag nog niet voor alle uitgenodigde Staten zijn ondertekend, dan zou een nieuwe conferentie te 's-Gravenhage plaatsvinden om de mogelijkheid te onderzoeken het Verdrag reeds te doen bekrachtigen.

Inderdaad was het noodzakelijk, dat in juli 1913 een Tweede Haagse Opiumconferentie werd gehouden. Het Slotprotocol dezer Conferentie werd op 9 juli 1913 voor de volgende Staten ondertekend: Argentinië, België, Brazilië, Chili, China, Columbia, Costa Rica, Denemarken, de Dominicaanse Republiek, Duitsland, Ecuador, Frankrijk, Haïti, Italië, Japan, Luxemburg, Mexico, *Nederland*, Portugal, Rusland, Siam, Spanje, de Verenigde Staten van Amerika en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland. Ingevolge het gestelde in dit Protocol konden de Staten voor wie het Verdrag was ondertekend, onmiddellijk tot bekrachtiging daarvan overgaan, terwijl het wenselijk werd geacht, dat de Nederlandse Regering een nieuwe Conferentie bijeen zou roepen om de mogelijkheid te onderzoeken het Verdrag in werking te stellen, indien dit op 31 december 1913 nog niet voor alle uitgenodigde Staten zou zijn ondertekend.

Aangezien de vereiste ondertekeningen achterwege bleven, vond in juni 1914 een Derde Haagse Opiumconferentie plaats. Het Slotprotocol dezer Conferentie werd op 25 juni 1914 voor de volgende Staten ondertekend: Argentinië, België, Brazilië, Chili, China, Denemarken., de Dominicaanse Republiek, Duitsland, Ecuador, Frankrijk, Guatemala, Haïti, Italië, Japan, Luxemburg, Mexico, Montenegro, *Nederland*, Perzië, Portugal, Roemenië, Rusland, Siam, Spanje, Uruguay, Venezuela, de Verenigde Staten van Amerika, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland, Zweden en Zwit-

serland. Ingevolge het gestelde in dit Protocol zou het Verdrag in werking treden zodra alle Staten voor wie het was ondertekend of die de wens te kennen hadden gegeven daartoe toe te treden, het zouden hebben bekrachtigd. Voorts zouden de Staten die erin zouden toestemmen het Verdrag in werking te doen treden tussen de Staten voor wie het was ondertekend en die het hebben bekrachtigd, te 's-Gravenhage een Protocol inzake de inwerkingstelling van het Internationaal Opiumverdrag kunnen ondertekenen.

Voor de volgende Staten is het Protocol inzake de inwerkingstelling van het Internationaal Opiumverdrag ondertekend:

China	11 februari 1915
<i>Nederland</i>	11 februari 1915
de Verenigde Staten van Amerika	11 februari 1915
Honduras	3 april 1915
Noorwegen	20 september 1915
België	14 mei 1919
Bolivia ¹⁾	10 januari 1920
Brazilië ¹⁾	10 januari 1920
Duitsland ¹⁾	10 januari 1920
Frankrijk ¹⁾	10 januari 1920
Guatemala ¹⁾	10 januari 1920
Italië ¹⁾	10 januari 1920
Japan ¹⁾	10 januari 1920
Peru ¹⁾	10 januari 1920
Polen ¹⁾	10 januari 1920
Siam ¹⁾	10 januari 1920
Tsjechoslowakie ¹⁾	10 januari 1920
Uruguay ^{x)}	10 januari 1920
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland ¹⁾	10 januari 1920
Zuidslavië ¹⁾	10 februari 1920
Cuba ¹⁾	8 maart 1920
Griekenland ¹⁾	30 maart 1920
Portugal ¹⁾	8 april 1920
Haïti ¹⁾	30 juni 1920
Liberia ¹⁾	30 juni 1920
Oostenrijk ¹⁾	16 juli 1920
Bulgarië ¹⁾	9 augustus 1920
Roemenië ¹⁾	14 september 1920
Nicaragua	3 november 1920
Panama ¹⁾	25 november 1920
Zweden	13 januari 1921
Snanie	11 februari 1921
Hongarije ¹⁾	26 juli 1921
Denemarken	21 oktober 1921
IJsland	21 oktober 1921
Luxemburg	21 augustus 1922
Finland	1 december 1922
Chili	18 mei 1923
Ecuador	23 augustus 1923
Columbia	30 juni 1924
Zwitserland	15 januari 1925
Albanië	3 februari 1925
Mexico	8 mei 1925

¹⁾ Vergelijk noot 4 bij rubriek: E hierboven.

Monaco.....	26 mei 1925
Costa Rica	29 juli 1925
Venezuela.....	12 juli 1927
Estland	21 januari 1931
de vriiestad Danzio	5 maart 1931
de Dominicaanse Renubliek	14 april 1931
El Salvador	29 mei 1931
Letland	18 januari 1932
Turkije	15 september 1933

In overeenstemming met artikel 18 van het Volkenbondsverdrag (*Sib.* 1920, 127) is het Verdrag, met Ondertekeningsprotocol, alsmede het Slotprotocol van de Tweede Haagse Opiumconferentie, het Slotprotocol van de Derde Haagse Opiumconferentie en het Protocol inzake de inwerkingstelling van het Internationaal Opiumverdrag, op 23 januari 1922 geregistreerd bij het Secretariaat van de Volkenbond onder nr. 222. De tekst van genoemde akten, alsmede de Engelse vertaling daarvan, is afgedrukt in „Recueil des Traités" van de Volkenbond, deel VIII, blz. 187 e.v.

Bij resolutie van de Algemene Vergadering van de Volkenbond van 15 december 1920 [„League of Nations, The Records of the First Assembly, Plenary Meetings (Meetings held from the 15th of November to the 18th of December 1920)", blz. 538] zijn enige functies welke aan de Nederlandse Regering op grond van het onderhavige Verdrag zijn opgedragen, met toestemming van de Nederlandse Regering aan de Secretaris-Generaal van de Volkenbond toevertrouwd. De Engelse tekst van deze Resolutie luidt als volgt:

"Resolution

That having regard to the duty placed on the League by Article 23 of the Covenant to supervise the execution of arrangements with regard to the traffic in opium and other dangerous drugs, the Assembly concurs with the Netherlands Government in its view that it will be preferable for the League to undertake the duties placed upon the Netherlands Government by the Opium Convention with regard to the collection of data and dealing with disputes;

That for this purpose and for the purpose of enabling the League to exercise its general supervision over the execution of arrangements with regard to this traffic, the Secretariat of the League is entrusted with the duty of collecting information as to the arrangements made in the various countries for carrying out the Opium Convention, the production, distribution and consumption of the drugs, and other necessary data;

That in order to secure the fullest possible co-operation between the various countries in regard to the matter, and to assist and advise the Council in dealing with any questions that may arise, an Advisory Committee be appointed by the Council, which shall include representatives of the countries chiefly concerned, in particular Holland, Great Britain, France, India, Japan, China, Siam, Portugal, and shall, subject to the general directions of the Council, meet at such times as may be found desirable;

That in view of the importance of the co-operation of States which have ratified or may hereafter ratify the Opium Convention, but which are not yet Members of the League, the Netherlands Government be requested to invite their concurrence and co-operation in the arrangements indicated above, and that in the event of such concurrence being given the Council be authorised to add to the Advisory Committee, in the capacity of member or assessor, a representative

of any such country which is specially concerned in the traffic, and that a special invitation be addressed to the United States of America;

That the Council be authorised, if and when they think it necessary, to add as assessors to the Committee not more than three persons not representatives of Governments, having special knowledge of the question; and that the travelling expenses and allowances of such Members shall be paid out of the funds of the League;

That the Advisory Committee shall, three months before the beginning of every Session of the Assembly, present to the Council for submission to the Assembly a report on all matters regarding the execution of arrangements with regard to the traffic in opium and other dangerous drugs;

That the Assembly welcomes the action of the Netherlands Government in endeavouring to secure the signature and ratification of the Opium Convention by countries which have not yet done so, and Invites it to inform the Secretariat of the League of the results of its action."

Wegens het overnemen door de Verenigde Naties van aan de Volkenbond verleende bevoegdheden worden de functies waarvan in de bovengenoemde resolutie van de Algemene Vergadering van de Volkenbond sprake is, thans uitgeoefend door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties. Van belang is ten deze artikel III van het op 11 december 1946 te New York voor ondertekening opengestelde Protocol tot wijziging van de Overeenkomsten, Verdragen en Protocolen inzake verdovende middelen. Tekst en vertaling van dit Protocol zijn opgenomen in *Stb.* I 175. Zie ook *Trb.* 1961, 155. Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zijn de bepalingen van het Protocol op 10 maart 1948 voor het gehele Koninkrijk in werking getreden.

Op 30 maart 1961 is te New York voor ondertekening opgesteld een Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen. Tekst en vertaling van dit Verdrag zullen eerstdaags in het *Tractatenblad* worden bekendgemaakt. Het Enkelvoudig Verdrag strekt onder meer ter vervanging van het onderhavige Verdrag.

Uitgegeven de *zevenentwintigste* december 1961.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.